

Psihička bolest i opsednutost

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 10 | Nivo: USEE NS

Psihička bolest i opsednutost (besomucnost)

Kako pominjanje besomucnosti kao psihopatološke pojave, tako i skeptično snishodljiv odnos prema ovom problemu poznat je od davnina. Arhiepiskop Jovan Sahovskoj ovako komentariše odlomak iz Evandjeva koji pripoveda o Hristovom isceljenju gadarinskih besomucnika: "Da su demoni, nakon svog izgnanstva iz čoveka, sasvim otisli sa zemlje u svoj bezdan, ljudi bi imali priliku da pomisle da besomucnog nisu mucili demoni, već neka obična fizička bolest. Na primer "nervi" na koje se u naše vreme vrlo lako pozivaju uceni i neuceni ljudi. Znajuci za to ljudsko neverovanje gospod je sve cinio da bi naucio ljude da veruju u nevidljivi svet."

Ako lekar ne poznaje evanđeljsko učenje o mogućnostima postojanja demonskih sila u čoveku, koje se skrivaju ispod ovih ili onih simptoma, razlikuje da sredstvima farmaceutske medicine zameni bolesnika koji je oštećen duhovno a potreban mu je isključivo religiozni pristup radi lečenja njegove bolesti.

Jedan zapadni istraživač smatra da se opsednutost ne sme brkati sa psihickom bolešću, to je posebno stanje duše. Rastrojstvo koje se primećuje u karakteristikama ponasanja opsednutog ne potiče od bolesnog stanja mozga ni drugih organa nego od nasilnog i razornog dejstva neke tuđe volje. Zato isceljenje besomucnog ne zavisi od medicinske nauke i može se vrsiti samo naravnstvenim delovanjem duha na duh. Istina besomucnost je nekad praćena pravim bolestima ali ovom rastrojstvu organskog zivota besomucnika nalazi se u zavisnosti od nasilnog dejstva duha koji je njime zavladao.

"Pojave besomucnosti se karakterisu time što protiv svega što je sveto hriscanima, besomucnici izgovaraju psovke i huljenja, uzvikuju nepristojne reci, grce se i upadaju u razlicita grcevita stanja. Ponekad pri tome ispoljavaju veliku fizicku snagu, suprostavljajuci se onima koji, na primer hoće da ih približe nekom svestenom predmetu."

Ti bolesnici ponekad ne govore u svoje ime, u trenucima prosvetljenja postaju svesni da su u vlasti neprijateljskih sila i zbog toga veoma pate. Njihova lica, narocito za vreme napada izrazavaju krajnje mucenje i ostavljaju u isto vreme odvratni utisak.

Brza promena izraza lica od prijateljskog izraza prema odvratnoj grimasi

Nagla promena raspolozenja

Prelazak iz visokog zenskog soprana u duboki bas

Prihvatanje nove individualnosti sa novim sadržajem svesti.

Ove četiri psihicke metamorfoze obično su praćene snaznim motornim pojavama. Opsednuti doživljava napade besa, snazne pokrete u udovima, napade gneva, pokušava da izvrši nasilje nad okolnim ljudima. Zatim često izricu huljenja i prokletstva na Trojicu i izjavljuju da se gnusaju reci bozije.

U odnosu na subjektivno stanje opsednutog razlikuje se somnambulni i lucidni oblik opsednutosti.

Somnambulni oblik se karakterise gubitkom prvobitne svesti u stanju opsednutosti. Iz svesti u trenutku paroksizma govori neko drugo ja. Prelazak sa prve na drugu svest, zbiva se iznenadno i neposredno.

Prva svest se gasi. Gasi se sposobnost secanja. Medju vernicima se to drugo ja smatra demonom.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com